

3 1761 04790969 2

BM
674
.6
A3
1900z
c.1
ROBARTS

PURCHASED FOR THE
University of Toronto Library

FROM THE
*Joseph and Gertie Schwartz
Memorial Library Fund*

FOR THE SUPPORT OF
Jewish Studies

ואתא תורא, ושטה למיא,

דכבה לנורא, דשרף לחוטרא,

דהקה לכלבא, דנשף לשונגרא,

דאכלה לגדיא,

דוכן אבא בתרי זחי,

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא השוחט ושחט לתורא,

דשטה למיא, דכבה לנורא,

דשרף לחוטרא, דהקה לכלבא,

דנשף לשונגרא, דאכלה לגדיא,

דוכן אבא בתרי זחי,

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מלאך המות

ושחט לשוחט, דשחט לתורא,

דשטה למיא, דכבה לנורא,

דשרף לחוטרא, דהקה לכלבא,

דנשף לשונגרא, דאכלה לגדיא,

דוכן אבא בתרי זחי,

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא הקרוש בדוך הוא,

ושחט למלאך המות, דשחט לשוחט

דשחט לתורא, דשטה למיא,

דכבה לנורא, דשרף לחוטרא,

דהקה לכלבא, דנשף לשונגרא,

דאכלה לגדיא,

דוכן אבא בתרי זחי,

חד גדיא, חד גדיא.

אחד עשר מי יודע!

אחד עשר אני יודע: אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שנים עשר מי יודע!

שנים עשר אני יודע: שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שלשה עשר מי יודע!

שלשה עשר אני יודע: שלשה עשר מדיא, שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

חד גריא, חד גריא,

חד גדיא, חד גדיא,
דובן אבא בתרי וחי,
חד גדיא, חד גדיא,

ואתא שונרא, ואכלה לגדיא,

דובן אבא בתרי וחי,
חד גדיא, חד גדיא,

ואתא כלבא, ונשף לשונרא,

דאכלה לגדיא,
דובן אבא בתרי וחי,
חד גדיא, חד גדיא,

ואתא חוטרא, והכה לכלבא,

דנשף לשונרא, דאכלה לגדיא,
דובן אבא בתרי וחי,
חד גדיא, חד גדיא,

ואתא נורא, ושרף לחוטרא,

דהכה לכלבא, דנשף לשונרא,
דאכלה לגדיא,
דובן אבא בתרי וחי,
חד גדיא, חד גדיא,

ואתא מיא, וכבה לגורא,

דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא,
דנשף לשונרא, דאכלה לגדיא,
דובן אבא בתרי וחי,
חד גדיא, חד גדיא,

אחד

מי יודע!

אחד אני יודע: אחד אלהינו
שבשמים ובארץ.

שנים

מי יודע!

שנים אני יודע: שני לחות הברית,
אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שלושה

מי יודע!

שלושה אני יודע: שלושה אבות,
שני לחות הברית, אחד אלהינו
שבשמים ובארץ.

ארבע

מי יודע!

ארבע אני יודע: ארבע אמהות,
שלושה אבות, שני לחות הברית,
אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

חמשה

מי יודע!

חמשה אני יודע: חמשה חומשי
תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות,
שני לחות הברית, אחד אלהינו
שבשמים ובארץ.

ששה

מי יודע!

ששה אני יודע: ששה סדרי משנה,
חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות,
שלושה אבות, שני לחות הברית,
אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שבעה

מי יודע!

שבעה אני יודע: שבעה ימי שבתא,
ששה סדרי משנה, חמשה חומשי
תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות,
שני לחות הברית, אחד אלהינו
שבשמים ובארץ.

שמונה

מי יודע!

שמונה אני יודע: שמונה ימי מילה,
שבעה ימי שבתא, ששה סדרי
משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע
אמהות, שלושה אבות, שני לחות
הברית, אחד אלהינו שבשמים
ובארץ.

תשעה

מי יודע!

תשעה אני יודע: תשעה ירחי לדה,
שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא,
ששה סדרי משנה, חמשה חומשי
תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות
שני לחות הברית, אחד אלהינו
שבשמים ובארץ.

עשרה

מי יודע!

עשרה אני יודע: עשרה דבריא,
תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה,
שבעה ימי שבתא, ששה סדרי
משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע
אמהות, שלושה אבות, שני לחות
הברית, אחד אלהינו שבשמים
ובארץ.

אריר הוא

יבנה ביתו בקרוב, במהרה
במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה,
אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

בחדר הוא. גדול הוא. גדול הוא.

יבנה ביתו בקרוב, במהרה
במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה,
אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

הדור הוא, ותיק הוא, וזאי הוא,
יבנה ביתו בקרוב

חסיד הוא, טהור הוא, יחיד הוא
יבנה ביתו בקרוב

כפיר הוא, למוד הוא, מלך הוא
יבנה ביתו בקרוב

נורא הוא, סגיב הוא, עוזו הוא,
יבנה ביתו בקרוב

פודה הוא, צדיק הוא, קדוש
הוא יבנה ביתו בקרוב

רהם הוא. שרי הוא. תקיף הוא.
יבנה ביתו בקרוב, במהרה
במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה,
אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

בעץ חמשים בפסח, שתי אלה רנע
תביא לעוצית בפסח, תעוז ידך
תרום ימינך כליל התקדש חג פסח,
ואמרתם זבח פסח

בי לו נאה, בי לו יאה

אדיר במלוכה, בחור כהלכה,
גדודיו יאמרו לו:

לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך
יי הממלכה, בי לו נאה בי לו יאה.

דגל במלוכה, הדור כהלכה,
ותיקיו יאמרו לו:

זכאי במלוכה, חסין כהלכה,
ספסריו יאמרו לו:

יחיד במלוכה, כפיר כהלכה,
למודיו יאמרו לו:

מושל במלוכה, נורא כהלכה,
סביביו יאמרו לו:

עניו במלוכה, פודה כהלכה,
צדיקיו יאמרו לו:

קדוש במלוכה, רחום כהלכה,
שנאיו יאמרו לו:

תקיף במלוכה, תומך כהלכה,
תמיכיו יאמרו לו:

לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך
יי הממלכה, בי לו נאה בי לו יאה.

ואמרתם זבח פסח

אמץ ובירותיך הפלאת בפסח,
בראש כל מועדות נשאת פסח,
גלית לאורחי חצות ליל פסח.

ואמרתם זבח פסח

דלתיו דפקת כחם היום בפסח,
הסעיד נוצצים ענות מצות בפסח,
ואל הבקר רק זכר לשור ערך
פסח, ואמרתם זבח פסח

ועמו סדומים ולהטו באש בפסח,
חליץ לוט מהם, ומצות אפה בקץ
פסח, טאטאת אדמת מף וגף
בעברך בפסח,

ואמרתם זבח פסח

יה, ראש כל און מחצת בליל שמור
פסח, כביר, על בן בכור פסחת
בדם פסח, לבלתי תת משחית
לבא בפתחי בפסח,

ואמרתם זבח פסח

מסגרת סגרה בעתותי פסח, נשמדה
מדין בצליל שעורי עמר פסח,
שרפו משמני פול ולוד ביקד יקוד
פסח, ואמרתם זבח פסח

עוד היום בנב לעמד, עד נעה עונת
פסח, פס יד כתבה לקעקע ציל
בפסח, צפה הצפית ערוף השלקן
בפסח, ואמרתם זבח פסח

קהל כנסה הדסה לשלש צום
בפסח, ראש מבית רשע מחצת

ויהי בחצי הלילה

אז רב נסים הפלאת בלילה,
בראש אשמורות זה הלילה, גר
צדק נצחתו כנחלק לו לילה,

ויהי בחצי הלילה

דנת מלך גרר בחלום בלילה,
הפחדת ארמי באמש לילה,
וישראל ישר לאל ויוכל לו לילה,

ויהי בחצי הלילה

ורע בכורי פתרוס מחצת בחצי
הלילה, חילם לא מצאו בקומם
בלילה, טיסת נגיד חרשת סלית
בכוכבי לילה, ויהי בחצי הלילה

יעץ מחרף לנפף אווי, הובשת
פגריו בלילה, כרע בל ומצבו
כאישון לילה, לאיש תמודות נגלה
רו חוות לילה, ויהי בחצי הלילה

משתכר בכלי קדש נהרגבו בלילה,
נושע מבור אריות פותר בעותי
לילה, שנאה נטר אנגי וכתב ספרים
בלילה, ויהי בחצי הלילה

עוררת נצחך עליו בגדר שנת לילה,
פורה תדרוף לשומר מה מלילה,
צרח כשמר ושח אתא בקר וגם
לילה, ויהי בחצי הלילה

קרב יום אשר הוא לא יום ולא
לילה, רם הודע כי לה היום אף
לה הלילה, שומרים הפקד לעירך
כל היום וכל הלילה, תאיר כאור
יום חשכת לילה, ויהי בחצי הלילה

ובלשון חסידים תתרום,
ובקרב קדושים תתקדש.

ובמקהלות רבבות עמך בית
ישראל ברנח יתפאר שמה מלכנו
בכל דור ודור, שכן חובת כל
היצורים לפניך, יי אלהינו ואלהי
אבותינו, להודות להלל לשבח
לפאר לרומם להדר לברך לעלה
ולקלס על כל דברי שירות
ותשבחות דוד בן ישי עבדך
משיחך.

ישתבח שמה לעד מלכנו,
האל המלך הגדול והקדוש בשמים
ובארץ, כי לה נאה, יי אלהינו
ואלהי אבותינו, שיר ושבחה. הלל
ומרה. עז וממשלה, נצח גדלה
וגבורה, תהלה ותפארת, קדשה
ומלכות, ברכות והודאות, מעתה
ועד עולם. ברוך אתה יי אל מלך
גדול בתשבחות, אל ההודאות,
אדון הנפלאות, הבוחר בשירי
ומרה, מלך אל חי העולמים.

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות כוס רביעית של
ארבע כוסות לשם יחוד קדושה ברוך רבי
ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם יי
ישראל

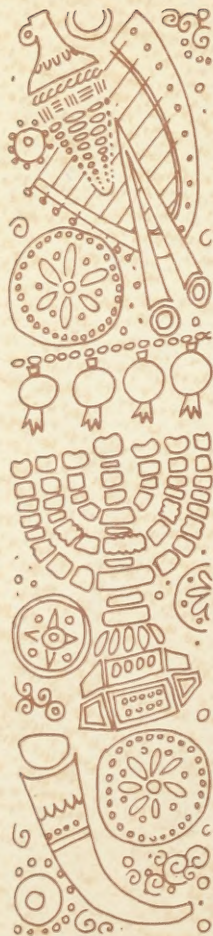
**ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם, בורא פרי הגפן**

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
על הגפן ועל פרי הגפן, ועל תנובת
השדה, ועל ארץ חמדה טובה
ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו,
לאכול מפריה ולשבע מטובה.
רחם נא יי אלהינו על ישראל עמך,
ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן
כבודך, ועל מזבחך ועל היכלך.
ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה
במינו, והעלנו לתוכה ושמחנו
בבנינה ונאכל מפריה ונשבע
מטובה ונברך עליה בקדשה
ובטהרה. (בשבת) ורצה והחליצנו
ביום השבת הזה) ושמחנו ביום חג
המצות הזה, כי אתה יי טוב ומיטיב
לכל; ונודה לך על הארץ ועל פרי
הגפן. ברוך אתה יי על הארץ ועל
פרי הגפן.

נרצה

המקיים מצות פסח כהלכתו
לעד עומדת צדקתו

חסל סדור פסח כהלכתו,
ככל משפטו וחקתו. כאשר
זכינו לסדר אותו, כן נוזה
לעשותו. וך שוכן מעונה, קומם
קהל עדת מי מנה. בקרוב נהל
נטיע כנה, פדוים לציון ברנח.
לשנה הבאה בירושלים

ומפרנס ומרחם בכל עת צרה
וצוקה. אין לנו מלך אלא אתה.
אלהי הראשונים והאחרונים, אלהי
כל בריות, אדון כל תולדות,
המהלל ברב התשבחות, המנהיג
עולמו בחסד ובריותיו ברחמים.
וי לא יגום ולא יישן, המעורר
ישנים והמקיץ נרדמים והמשיח
אלמים והמתיר אסורים והסומך
נופלים והזוקק כפופים. לה לבדך
אנחנו מודים.

**אלו פיני מלא שירה כיום,
ולשוננו רנה בהמוני גליו.**

ושפתו מיני שבח כמרחבי רקיע,
ועיניו מאירות כשמש וכירח, וידינו
פרושות כנשרי שמים, ורגלינו
קלות כאילות - אין אנחנו
מספיקים להודות לך, יי אלהינו
ואלהי אבותינו, ולברך את שמך
על אחת מאלהי, אלה אלפי אלפים
ורבו רבבות פעמים הטובות
שעשית עם אבותינו ועמנו.

ממצרים

גאלתנו יי אלהינו, ומבית עבדים
פדיתנו, ברעב זנתנו ובשבע
כלכלתנו, מחרב הצלתנו ומדבר
מלטתנו, ומחלים רעים וגאונים
דליתנו. עד הנה עזרונו רחמיך
ולא עזבונו חסדיך ואל תשנו יי
אלהינו לנצח. על כן אברים
שפלת בנו ורוח ונשמה שנפחת

באפינו ולשון אשר שמת בפינו - הן
הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו
וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו
את שמך מלכנו. כי כל פה-לה
יודה, וכל לשון לה תשבוע, וכל
ברך לה תכרע, וכל קומה לפניה
תשמחנה, וכל לבבות ייראוה, וכל
קרב וכליות יזמרו לשמך, כדבר
שכתוב: כל עצמתי תאמרנה, יי
מי כמוך, מציל עני מחוק ממנו,
ועני ואביון מגלול! מי ידמה לך,
ומי ישנה לך, ומי יצריך לך! האל
הגדול הגבור והנורא, אל עליון,
קונה שמים וארץ, נהללך ותשבחה
ונפארה ויברך את שם קדשך,
באמור: לדוד, ברכי נפשי את יי,
וכל קרבי את שם קדשך.

האל בתעצמות עזו, הגדול
בכבוד שמך, הגבור לנצח
והנורא בנראותך, המלך
היושב על כסא רם ונשא.

שובך עד

מרום וקדוש שמו, וכתוב: רננו
צדיקים ביי, 'לישרים נאנה
תהלה. בפי ישרים תתהלל,
ובדברי צדיקים תתברך,

זאת, היא נפלאות בעינינו. זה
היום עשה יי, נגילה ונשמחה בו.

אנא יי, הושיעה נא.

אנא יי, הושיעה נא.

אנא יי, הצליחה נא.

אנא יי, הצליחה נא.

חורים על כל פסוק פעמיים

ברוך הקא בשם יי; ברכוכם
מבית יי. אל יי. ויאר לנו. אסרו
חג בעבתים עד קרנות המזבח.
אלי אתה ואודך, אלהי –
ארוממך. הודו ליי, כי טוב,
כי לעולם חסדו.

יהללוך יי אלהינו כל מעשיך.

וחסידך צדיקים עושי רצונך; וכל
עמך בית ישראל ברנה יודו ויברכו
וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו
ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו,
כי לה טוב להודות, ולשמך נאה
לזמר, כי מעולם ועד עולם אתה
אל.

הודו ליי. כי טוב.

כי לעולם חסדו.

הודו לאלהי האלהים.

הודו לאדני האדנים.

לעשה נפלאות גדלות לבדו.

לעשה השמים בתבונה.

כל"ח. לרוקע הארץ על המים.

כל"ח. לעשה אורים גדלים.

כל"ח. את השמש לממשלת ביום.

את הירח וכוכבים לממשלות

בלילה.

כל"ח. למכה מצרים בכבוריהם.

כל"ח. ויוצא ישראל מתוכם.

כל"ח. ביד חזקה ובזרוע נטרה.

כל"ח. לגור ים סוף לגורים.

כל"ח. והעביר ישראל בתוכו.

כל"ח. ונער פרעה וחילו בים סוף.

כל"ח. למוליד עמו במדבר.

כל"ח. למכה מלכים גדלים.

כל"ח. ויהרג מלכים אדירים.

כל"ח. לסיחון מלך האמרי.

כל"ח. ולעוג מלך הבשן.

כל"ח. ונתן ארצם לנחלה.

כל"ח. נחלה לישראל עבדו.

כל"ח. שבשפלנו זכר לנו.

כל"ח. ויפרכנו מצרינו.

כל"ח. נתן לחם לכל בשר.

הודו לאל השמים.

כי לעולם חסדו.

נשמת

כל חי תברך את שמך יי אלהינו.

ורוח כל בשר תפאר ותרום וזכרך

מלכנו תמיד. מן העולם ועד

העולם אתה אל, ומבלעדיך אין

לנו מלך גואל ומשיע פודה ומציל

אהבתי כי ישמע יי את קולי,
 תחנוני; כי הטה אזני לי, ובנימי
 אקרא. אפפוני חבלי מות, ומצרי
 שאול מצאוני, צרה ויגון אמצא.
 ובשם יי אקרא: אָנָה יי מלטה
 נפשי! תנון יי וצדיק, ואלהינו
 מרחם. שמר פתאים יי, דלתי ולי
 יהושיע. שובי נפשי למנוחכי, כי יי
 נמל עליכי. כי חלצת נפשי ממוֹת,
 את עיני מן דנועה, את רגלי מדרך.
 אֶתְהַלֵּךְ לפני יי בארצות החיים.
 האַמְנִית כי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי מֵאֵד.
 אֲנִי אֲמַרְתִּי בַחֲפוּז: כָּל הָאָדָם כֹּזֵב.

מה אשוב לוי כל תנמולוהי
 עלי? כוס ישועות אשא, ובשם יי
 אקרא. נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא
 לְכָל עַמּוֹ, יִקָּר בְּעֵינֵי יי הַמִּתְהַה
 לְחִסְדֵּיו. אָנָה יי, כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ, אֲנִי
 עֲבָדְךָ בֶּן אִמְתְּךָ, פִּתְחָת לְמוֹסְרִי.
 לֵךְ אֲנֹכָה וּבַח תִּוְדֶה, וּבִשְׁם יי
 אֲקָרָא. נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא
 לְכָל עַמּוֹ. בַּחצֹרוֹת בֵּית יי, בַּתּוֹכְכִי
 יְרוּשָׁלַיִם. הִלְלֶהָ.

הללו

את יי כל גוים, שִׁבְחוּהוּ כָל
 הָאֲמִיּוֹת. כִּי גִבֹר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ,
 וְאֶמֶת יי לְעוֹלָם.

חודו לוי, כִּי טוֹב,
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

יאמר נא ישראל
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

יאמרו נא בית אהרן
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

יאמרו נא ירדאי יי
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

מן המצר קראתי יי, עֲנֵנִי
 בַּמִּדְבָּרָה. יי לי, לא אִירָא. מֵה
 יַעֲשֶׂה לִי אָדָם? יי לי בַּעֲזָרִי, וְאֲנִי
 אִרְאֶה בְּשָׂאִי. טוֹב לַחֲסוֹת בְּי
 מִבְּטָח בָּאָדָם. טוֹב לַחֲסוֹת בְּי
 מִבְּטָח בְּנֹדִיכִים. כָּל יוֹמִים סִבְבוּנִי,
 בִּשְׁם יי כִּי אֲמִילֵם. סִבְבוּנִי גַם
 סִבְבוּנִי, בִּשְׁם יי כִּי אֲמִילֵם. סִבְבוּנִי
 כְּדַבְרִים, דַּעֲכּוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בִּשְׁם
 יי כִּי אֲמִילֵם. דַּחֲה דַחֲתֵנִי לְנֶפֶל,
 וְיִי עֲזָרֵנִי. עֲזִי וּמִרְתִּי יְהִי, וְיְהִי לִי
 לִישׁוּעָה. קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי
 צִדִּיקִים: יִמִּין יי עֲשֶׂה חֵיל, יִמִּין יי
 רֹמְמָה, יִמִּין יי עֲשֶׂה חֵיל. לֹא אֲמוֹת
 כִּי אֶחֱיָה, וְאֶסְפָּר מַעֲשֵׂי יְהִי. יִסֹּר
 יִסְרֵנִי יְהִי, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי. פִּתְחוּ לִי
 שַׁעֲרֵי צֶדֶק, אֲבֹא בָם, אֲוִידָה יְהִי.
 יְהִי הַשְּׁעָר לִי, צִדִּיקִים יִבְּאוּ בּוֹ.
 חוֹרִים עַל כָּל פְּסוּק מַעֲמִיִּים
אודר, כִּי עֲנִיתִנִי, וְתָהִי לִי
 לִישׁוּעָה. אֲבָן מָאֶסוּ הַבּוֹנִים,
 הֵיתָה לְרֹאשׁ פֶּנֶה. מֵאֵת יי הֵיתָה

לְטוֹכָה לַחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת
הַזֶּה. וְכָלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹכָה,
וּפָקְדוֹנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנו
בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדִבְרֵי יְשׁוּעָה
וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן וּרְחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנו, כִּי אֵלֶּיָּה עֵינֵינוּ, כִּי
אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

**וּבִנְה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ
בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
בּוֹנֵה בְּרַחֲמֵי יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן.**

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הָאֵל אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ
נֶאֱלָנוּ יוֹצְרֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב,
רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַטוֹב
וְהַמְּסִיב לְכָל, שֶׁבְּכָל יוֹם יוֹם הוּא
הַמְּסִיב, הוּא מְסִיב, הוּא יְסִיב לָנוּ;
הוּא גִמְלָנוּ, הוּא גִמְלָנוּ, הוּא גִמְלָנוּ
לְעַד, לַחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ
הַקֹּדֶשׁ וְהַצִּלָּחָה בְּרָכָה וְיִשׁוּעָה
נְחֵמָה פְּרִנְסָה וְכָל־כֶּלֶה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם
וְכָל טוֹב; וּמִכָּל טוֹב לְעוֹלָם אֵל
יִחְסְרֵנוּ.

הַרְחֵמֵנוּ

הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתְפַּרֵּךְ בְּשִׁמְשׁוֹ וּבְאֶרֶץ.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר וָדוֹר.
יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לִנְצַח נְצָחִים, וְיִתְהַדָּר

בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. הַרְחֵמֵנוּ
הוּא יִפְרֹסֵנוּ בְּכִבּוּד. הַרְחֵמֵנוּ הוּא
יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מִעַל עֲוֹנֵינוּ, וְהוּא
יּוֹלִיכֵנוּ קוֹמִימִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ. הַרְחֵמֵנוּ
הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה מְרֻכָּה בְּבֵית הַזֶּה
וְעַל שְׁלַחָהּ שְׂאֵכְלֵנוּ עָלֵינוּ. הַרְחֵמֵנוּ
הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים,
זְכוֹר לְטוֹב, וַיְבָשֶׁר לָנוּ בְּשׂוֹרֹת,
טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת. הַרְחֵמֵנוּ הוּא
יְבָרֵךְ אֶת הַבַּיִת הַזֶּה, וְאֶת כָּל
הַמִּסְבִּין כָּאֵן, אוֹתֵנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
לָנוּ. כְּמוֹ שְׁנִתְּבָרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מָקוֹם כָּל, בֵּן
יְבָרֵךְ אוֹתֵנוּ בְּכָל יוֹם בְּבִרְכָּה
שְׁלָמָה, וְנֹאמַר: אָמֵן.

בְּמִדּוֹם יִלְמְדוּ (עָלֵיהֶם ו) עָלֵינוּ
זְכוֹת, שְׁתֵּהִי לְמַשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם,
וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יי, וְצִדְקָה
מֵאֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל, וְנִמְצָא חֵן וְשִׂכָּל
טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

**הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִנְחִילֵנוּ לְיוֹם שְׂבִלֹו
שַׁבָּת וּמְנוּחָה, לְחַיֵּי הַקּוֹלָמִים.**

**הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׂכָלוֹ טוֹב
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכֵּנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ
וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.**

מִנְחָה יְשׁוּעוֹת מִלְכוֹ וְעִשָּׂה
חֶסֶד לְמַשְׁיָחוֹ, לְדוֹד וּלְזֵרְעוֹ

פרנסנו וכלכלנו והרוחנו
והרחנו לנו, יי אלהינו, מהרה
מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו,
יי אלהינו, לא לידי מתנת בשר
ודם ולא לידי הלוואתם, כי אם
לידה המלאה, הפתוחה
הגדושה והרחבה, שלא גבוש
ולא נכלם לעולם ועד.

בשבת אומרים

רצה והחליצנו יי אלהינו
במצותיה ובמצות יום השביעי,
השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום
זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת
בו ולעמך בו באהבה, כמצות רצונך.
וברצונך הנח לנו, יי אלהינו, שלא
תהי צרה וטען ואנחה ביום מנוחתנו,
והראנו, יי אלהינו, בנחמת ציח
עירך, ובבנין ירושלים עיר קדשך,
כי אתה הוא בעל השועות ובעל
הנחמות.

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה
ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו
וזכרון אבותינו, וזכרון משיח
בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים
עיר קדשך, וזכרון כל עמך
בית ישראל לפניך, לפליטה

לנו מזון לעולם ועד. בעבור
שמו הגדול - כי הוא זן
ומפרנס לכל, ומיטיב לכל,
ומכין מזון לכל בריותיו אשר
ברא. ברוך אתה יי הזן את הפל.

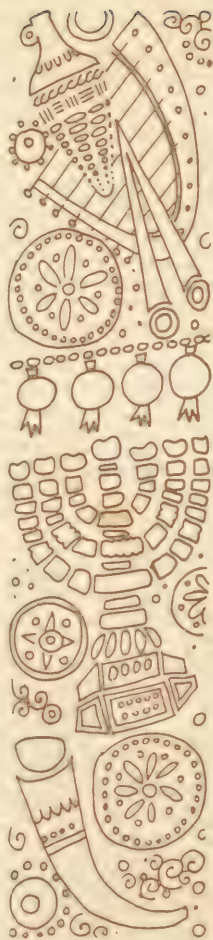
גודה לך

אלהינו על שהנחת
לאבותינו ארץ חמדה טובה
ורחבה, ועל שהוצאתנו יי אלהינו
מארץ מצרים, ופדתנו מבית
עבדים, ועל בריחתך שחתמת
בבשרנו, ועל תורתך שלמדנו,
ועל חקך שהודעתנו, ועל חיים חן
וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון
שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד בכל
יום ובכל עת ובכל שעה.

ועל הפל

יי אלהינו אנחנו מודים
לך ומברכים אותך. יתברך שמו
בפי כל חי תמיד לעולם ועד,
ככתוב: ואכלת ושבעת וברכת את
יי אלהיך על הארץ הטבה אשר
נתן לך. ברוך אתה יי על הארץ
ועל המזון.

רחם יי אלהינו על ישראל
עמך, ועל ירושלים עירך, ועל
צייון משכן כבודך, ועל מלכות
בית דוד משיחך, ועל הבית
הגדול והקדוש שנקרא שמו
עליו. אלהינו אבינו, רענו וזנונו

ברך

מוזגים כוס שלישי נותלים מים אחרונים ומברכים

שיר המעלות

בשוב יי את שבת ציון היינו
כחלמים. אז ימלא שחוק פינו,
ולשונו רנה. אז יאמרו בגוים:
הגדיל יי לעשות עם אלה, הגדיל יי
לעשות עמנו, היינו שמחים. שובה יי
את שבותנו כאפיקים בגב. הזרעים
בדמעה, ברנה יקצרו. הלוח ילך
ובכה נשא משך הזרע, בא יבא
ברנה נשא אלמתי.

רבותי נברך

יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם.

ברשות מרנן ורבותי, נברך
[אלהינו] שאכלנו משלו.

ברוך [אלהינו] שאכלנו משלו
ובטובו חיינו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם, הן את העולם כלו
בטובו, בחן בחסד וברחמים.
הוא נותן לחם לכל בשר, כי
לעולם חסדו. ובטובו הגדול
תמיד לא חסר לנו ואל יחסר

מרור

נותלים כוית מרור וטובלים בחרסת

הנני מוכן ומוזמן לקיים מצות אכילת מרור
לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי
ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצונו על אכילת מרור.

ואוכל בלי הסבה

בורך

נורכים חזרת בזית מן המצה התחתונה

זכר למקדש בהלל

כן עשה הלל בזמן שבית
המקדש היה קיים: היה כורף
מצה ומרור ואוכל ביחד, לקיים
מה שנאמר: על מצות ומררים
יאכלהו.

שלהן עורר

אוכלים את הסעודה ושותים יין גם מחוץ
לארבע כוסות

צפוד

לאחר הסעודה יפרס בעל הבית מן האפיקומן
לאכל כוית ויתן גם למסובים.

הללויה

הללו עבדי יי, הללו את שם יי, יהי
שם יי מברך מעתה ועד עולם.
ממורח שמש עד מבואו מהלל שם
יי, רם על כל גוים יי, על השמים
כבודו. מי כפי אלהינו, המגביה
לשבת, המשפילי לראות, בשמים
ובארץ? מקימי מעשר דל, מאשפת
ירים אביון. להושיבי עם נדיבים
עם נדיבי עמו. מושיבי עקרת הבית
אם הבנים שמחה. הללויה.

בצאת ישראל ממצרים, בית
יעקב מעם לעז, היתה יהודה
לקדשו, ישראל ממשלותיו. הים
ראה חוס, הירדן יסב לאחור.
ההרים רקדו כאילים, גבעות –
כבני צאן. מה לה הים, כי תנוס;
הירדן – תסב לאחור; ההרים –
תרקדו כאילים; גבעות – כבני
צאן; מלפני אדון חולי ארץ,
מלפני אלוה יעקב; ההפכי הצור
אגם מים, חלמשי – למעינו מים.

נולדו המצות וליקחים הכוס ביד
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
אשר גאלנו וגאל את אבותינו
ממצרים, והגיענו ללילה הזה
לאכל בו מצה ומרור. כן יי
אלהינו ואלהי אבותינו הגיענו
למועדים ולרגלים אחרים הבאים

לקראתנו לשלום – שמחים בבנין
עירך וששים בעבודתך. ונאכל שם
מן הזבחים ומן הפסחים, אשר גיע
דמם על קיר מזבחך לרצון, וגידה
לה שיר חדש על גאלתנו ועל פדות
נפשנו. ברוך אתה יי, גאל ישראל.

הנני מוכן ומוזמן לקיים מצות כוס שני של
ארבע כוסות לשם יחוד חודשא בריך הוא
ושכינתו בירידיה ביום הראשון של חג המצות
בירושלם

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם, בורא פרי הגפן.

שוחים בהסבת שמאל

רחץ

נוטלים הידים ומברכים

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצונו על נטילת ידים.

מוציא

ישראל יאמר

הנני מוכן ומוזמן לקיים מצות אכילת מצה
לשם יחוד חודשא בריך הוא ושכינתו על ידי
ההוא חמור ונעלם בשם כל ישראל

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם המוציא לחם מן הארץ.

מצה

יברך על המצה ויאכל כזית

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצונו על אכילת מצה.

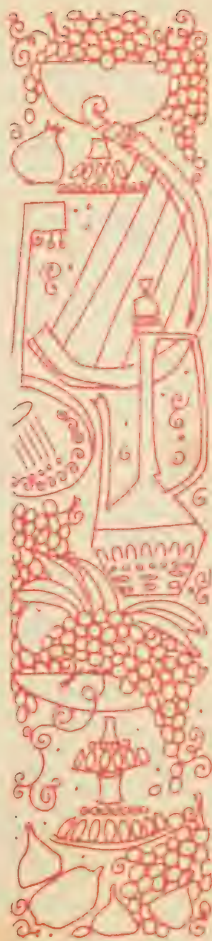
ובלבנים, ובכל עבדה בשדה;
את כל עבדתם אשר עבדו
בהם בפרך.

בבל דור ודור חייב אדם
לראות את עצמו כאלו הוא
יצא ממצרים, שנאמר: והגדת
לבנך ביום ההוא לאמר:
בעבור זה עשה יי לי, בצאתי
ממצרים. לא את אבותינו
בלבד גאל הקדוש ברוך הוא,
אלא אף אותנו גאל עמם,
שנאמר: ואותנו הוציא משם,
למען הביא אתנו, לתת לנו את
הארץ אשר נשבע לאבותינו.

כנסה את המצות ונגזרה את הכוס ואומר

לפיכך אנחנו חייבים להודות
להלל לשבח לפאר לרומם
להדר לברך לעלה ולקלס
למי שעשה לאבותינו ולנו את
כל הנסים האלה: הוציאנו
מעבדות לחרות, מיגון לשמחה,
מאכל ליום טוב, ומאפלה
לאור גדול, ומשעבוד לגאולה.
ונאמר לפניו שירה חדשה:

הללויה

על שום מה? - על שום שפסח
הקדוש ברוך הוא על בתי
אבותינו במצרים, שנאמר:
ונאמרם זבח פסח הוא ליי,
אשר פסח על בתי בני ישראל
במצרים, בנגפו את מצרים
ואת בתינו הציל; ויקד העם
וישתחויו.

מראה על המצה ואומר

מצה זו שאנו אוכלים, על
שום מה? - על שום שלא
הספיק בצקם של אבותינו
להחמיץ, עד שגולה עליהם
מלך מלכי המלכים, הקדוש
ברוך הוא, וגאלם, שנאמר:
ויאפו את הבצק אשר הוציאו
ממצרים עגת מצות, כי לא
חמץ; כי גרשו ממצרים, ולא
יכלו להתמהמה, וגם צדה
לא עשו להם.

מראה על המרור ואומר

מרור זה שאנו אוכלים, על
שום מה? - על שום שמררו
המצרים את חיי אבותינו
במצרים, שנאמר: וימרו את
חיהם בעבדה קשה, בחמר

לְעִינֵיָהּ. וּבָאֵתוֹת – זֶה הַמָּטָה,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וְאֵת הַמָּטָה הַזֶּה
תִּקַּח בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֵת
הָאֵתוֹת. וּבְמִפְתִּים – זֶה הַדָּם,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וְנָתַתִּי מוֹפְתִים
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ,

דָּם וְאֵשׁ וּתְמִירוֹת עֵשֶׂן

דָּבָר אַחֵר: בְּיַד חֲזָקָה – שְׁתִּים,
וּבְנוֹרָע נְטוּיָה – שְׁתִּים, וּבְמִרְאָ
גָּדֹל – שְׁתִּים, וּבָאֵתוֹת – שְׁתִּים,
וּבְמִפְתִּים – שְׁתִּים. אֱלוֹ עֶשֶׂר מִכּוֹת
שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
הַמִּצְוִים בְּמִצְרַיִם, וְאֵלּוּ הֵן:

**דָּם צִפְרִידַע בָּנִים
עֵרֹוב דָּבָר שֶׁחִיז
בְּרֵד אַרְבַּע חֲשָׁד
מִבֵּת בְּבוֹרֹת**

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם סְמָנִים:
רַצ"ד עַד"ש בֵּאֵה"ב

רַבִּי יוֹסֵי הַגָּלִילִי אוֹמֵר:

מִנֵּין אֵתָּה אוֹמֵר שֶׁלְּקוֹ הַמִּצְוִים
בְּמִצְרַיִם עֶשֶׂר מִכּוֹת, וְעַל הֵם לְקוֹ
חֲמִשִּׁים מִכּוֹת? בְּמִצְרַיִם מָה הוּא
אוֹמֵר? וַיֹּאמְרוּ הַתַּרְטָמִם אֶל פְּרָעָה

אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא; וְעַל הֵם מָה
הוּא אוֹמֵר? וַיֹּרֶא יִשְׂרָאֵל אֵת הַיָּד
הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם,
וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת יְיָ, וַיֹּאמְרוּ בְּיָד
וּבְמִשְׁחָ עֶבְדּוֹ. כָּמָה לְקוֹ בְּאֲצַבֵּעַ?
עֶשֶׂר מִכּוֹת. אֲמֹר מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם
לְקוֹ עֶשֶׂר מִכּוֹת, וְעַל הֵם לְקוֹ
חֲמִשִּׁים מִכּוֹת.

רַבִּי אֲלִיעֶזֶר אוֹמֵר:

מִנֵּין שְׁכַל מָכָה וּמָכָה שֶׁהֵבִיא
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְוִים
בְּמִצְרַיִם הָיְתָה שֶׁל אַרְבַּע מִכּוֹת?
שֶׁנֶּאֱמַר: יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ,
עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מִלֵּאכִי
רָעִים. עֲבָרָה – אַחַת, וְזַעַם –
שְׁתֵּים, וְצָרָה – שְׁלֹשׁ, מִשְׁלַחַת
מִלֵּאכִי רָעִים – אַרְבַּע. אֲמֹר
מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לְקוֹ אַרְבָּעִים
מִכּוֹת, וְעַל הֵם לְקוֹ מֵאֵתִים מִכּוֹת.

רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר:

מִנֵּין שְׁכַל מָכָה וּמָכָה שֶׁהֵבִיא
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְוִים
בְּמִצְרַיִם הָיְתָה שֶׁל חֲמֵשׁ מִכּוֹת?
שֶׁנֶּאֱמַר: יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה
וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מִלֵּאכִי רָעִים.
חֲרוֹן אַפּוֹ – אַחַת, עֲבָרָה – שְׁתֵּים,
וְזַעַם – שְׁלֹשׁ, וְצָרָה – אַרְבַּע,
מִשְׁלַחַת מִלֵּאכִי רָעִים – חֲמֵשׁ.
אֲמֹר מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לְקוֹ חֲמִשִּׁים
מִכּוֹת, וְעַל הֵם לְקוֹ חֲמִשִּׁים
וּמֵאֵתִים מִכּוֹת.

בכבודו ובעצמו, שנאמר:
 ועברתי בארץ מצרים בלילה
 הזה, והכיתי כל בכור בארץ
 מצרים מאדם ועד בהמה,
 ובכל אלהי מצרים אעשה
 שפטים, אני יי. ועברתי בארץ
 מצרים בלילה הזה – אני ולא
 מלאך. והכיתי כל בכור בארץ
 מצרים – אני ולא שרף. ובכל
 אלהי מצרים אעשה שפטים
 – אני ולא השליח. אני יי –
 אני הוא ולא אחר. ביד חזקה
 – זו הדבר, כמו שנאמר: הנה
 יד יי הויה במקנה אשר בשדה,
 בסוסים, בחמרים, בגמלים
 בבקר ובצאן, דבר כבד מאד.
 ובזרע נטויה – זו החרב, כמו
 שנאמר: וחרבו שלופה בידו,
 נטויה על ירושלים. ובמרא
 גדל – זו גלוי שכינה, כמו
 שנאמר: או הנסה אלהים לבוא
 לקחת לו גוי מקרב גוי, במסת
 באתת ובמופתים ובמלחמה
 וביד חזקה ובזרע נטויה
 ובמוראים גדלים, ככל אשר
 עשה לכם יי אלהיכם במצרים

ואת לחצנו. ונצעק אל יי אלהי
 אבותינו – כמו שנאמר: ויהי
 בימים הרבים ההם, וימת מלך
 מצרים, ויאנחו בני ישראל מן
 העבדה ויזעקו, ותעל שועתם
 אל האלהים מן העבדה. וישמע
 יי את קלנו – כמו שנאמר:
 וישמע אלהים את נאקתם,
 ויזכר אלהים את בריתו את
 אברהם, את יצחק ואת יעקב.
 וירא את ענינו – זו פרישות
 דרך ארץ, כמו שנאמר: וירא
 אלהים את בני ישראל וידע
 אלהים. ואת עמלנו – אלו
 הכנים, כמו שנאמר: כל הבן
 הילוד היארה תשליכה, וכל
 הבת תחיון. ואת לחצנו – זה
 הדחק, כמו שנאמר: וגם ראיתי
 את הלחץ אשר מצרים לחצים
 אתם.

ויוצאנו יי ממצרים ביד חזקה
 ובזרע נטויה, ובמרא גדל,
 ובאתות ובמופתים. ויוצאנו יי
 ממצרים – לא על ידי מלאך,
 ולא על ידי שרף, ולא על ידי
 שליח, אלא הקדוש ברוך הוא

ולמד

מה בקש לכן הארמי לעשות ליעקב אבינו. שפרעה לא גור אלא על הזכרים ולכן בקש לעקור את הכל. שנאמר: ארמי אבד אבי, ויירד מצרימה ויגר שם במתי מעט, ויהי שם לגוי גדול עצום ורב.

ויירד מצרימה

הדבור. ויגר שם – מלמד שלא ירד יעקב אבינו להשתקע במצרים, אלא לגור שם, שנאמר: ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו, כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך, כי כבד הרעב בארץ כנען. ועתה ישובו נא עבדיך בארץ גשן.

במתי מעט

כמו שנאמר: בשבעים גפש ירדו אבותיך מצרימה, ועתה שמך יי אלהיך ככוכבי השמים לרב. ויהי שם לגוי – מלמד שהיו ישראל מציינים שם. גדול, עצום – כמו

שנאמר: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד, ותמלא הארץ אתם. ורב – כמו שנאמר: רבבה כצמח השדה נתתיה, ותרבי, ותגדלי, ותבאי בעדי עדיים, שדים נכונ, ושערך צמח, ואת ערם ועריה.

וירדו איתנו המצרים ויעבדנו

ויתנו עלינו עבדה קשה. וירעו אתנו המצרים – כמו שנאמר: הבה נתחכמה לו, פן ירבה, והיה כי תקראנה מלחמה, ונוסף גם הוא על שנאינו, ונלחם בנו, ועלה מן הארץ. ויענונו – כמו שנאמר: וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם, ויבן ערי מסכנות לפרעה, את פתם ואת רעמסס. ויתנו עלינו עבדה קשה – כמו שנאמר: ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך.

ונצחק אל יי אלהי

אבותינו, וישמע יי את קלנו, וירא את ענינו, ואת עמלנו,

וְאַתָּן לִיצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת
עֵשָׂו. וְאַתָּן לַעֲשׂוֹ אֶת הָר שְׁעִיר
לְרֶשֶׁת אוֹתוֹ, וְיַעֲקֹב וּבָנָיו יָרְדוּ
מִצְרַיִם.

ברוך שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל,
בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
חָשַׁב אֶת הַקֶּץ, לַעֲשׂוֹת כְּמוֹ
שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּבְרִית
בֵּין הַבְּתָרִים. שְׁנֵאֲמַר: וַיֹּאמֶר
לְאַבְרָם, יָדַע תִּדַּע כִּי גֵר יִהְיֶה
זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וְעֹבְדוֹם
וְעֲנֹו אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה, וְגַם
אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנֹכִי,
וְאַחֲרָיו כֵּן יַצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל.

מכסה את המצות ומגביה את הכוס

והיא שעמדה לאבותינו ולנו

שֶׁלֹא אֶחָד בְּלִבָּד עָמַד עָלֵינוּ
לְכַלּוֹתָנוּ; אֲלָא שְׁבָכַל דּוֹר
וְדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתָנוּ,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַצִּילָנוּ
מִיָּדָם.

תם מה הוא אומר? מה זאת?
וְאַמְרַת אֵלָיו, בְּחִזָּק יָד הוֹצִיאָנוּ
יְיָ מִמִּצְרַיִם, מִבֵּית עַבְדִּים.

ושארנו יוֹדַע לְשֹׁאוֹל, אֶת
פֶּתַח לוֹ. שְׁנֵאֲמַר: וְהַגִּדְתָּ לְבִנְךָ
בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בְּעֹבֹר זֶה
עָשָׂה יְיָ לִי בַּצֵּאתִי מִמִּצְרַיִם.
יָכוֹל מֵרֹאשׁ חֹדֶשׁ,

תְּלַמּוּד לּוֹמֵר, בַּיּוֹם הַהוּא. אִי בַּיּוֹם
הַהוּא, יָכוֹל מִבְּעוֹד יוֹם, תְּלַמּוּד
לוֹמֵר, בְּעֹבֹר זֶה. בְּעֹבֹר זֶה לֹא
אִמְרַתִּי, אֲלָא בְּשַׁעֲה שֵׁשׁ מִצָּה
וּמְרוֹר מְנַחִים לְפָנֶיהָ.

מתחלה

עוֹבְדֵי עֲבֹדָה זָרָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ,
וְעַכְשָׁו קָרְבָנוּ הַמָּקוֹם לַעֲבֹדָתוֹ.
שְׁנֵאֲמַר: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל
הָעָם, כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
בְּעֵבֶר הִנָּהר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם
מֵעוֹלָם, תִּרְחַ אֲבִי אַבְרָהָם
וְאֲבִי נָחוֹר, וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים
אַחֲרִים. וְאַקַּח אֶת אֲבִיכֶם אֶת
אַבְרָהָם מֵעֵבֶר הִנָּהר, וְאוֹלַף
אוֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן וְאַרְבָּה
אֶת זְרַעוֹ וְאַתָּן לוֹ אֶת יִצְחָק.

חַיִּיהָ. יְמֵי חַיִּיהָ - הַיָּמִים; כָּל
יְמֵי חַיִּיהָ - הַלֵּילֹת. וְחֻקִּים
אוֹמְרִים: יְמֵי חַיִּיהָ - הָעוֹלָם
הַזֶּה; כָּל יְמֵי חַיִּיהָ - לְהַבְיֵא
לַיָּמוֹת הַמְּשִׁיחַ.

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא.

בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לַעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
בְּרוּךְ הוּא. כִּנּוּד אַרְבַּעַה בָּנִים
דְּבָרָה תּוֹרָה. אֶחָד חֹכֵם, וְאֶחָד
רָשָׁע, וְאֶחָד תָּם, וְאֶחָד שְׂאִינוֹ
יֹדֵעַ לִשְׁאוֹל.

חֹכֵם מָה הוּא אוֹמֵר? - מָה
הַעֲדוּת וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפָּטִים
אֲשֶׁר צִוָּה יי אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם?
וְאֵף אֵתָּה אָמַר לוֹ כֹּהֲלֹכוֹת
הַפֶּסַח: אֵין מַפְטִירִין אַחֵר
הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמָן.

רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר? - מָה
הָעֵבֶרָה הַזֹּאת לָכֶם? לָכֶם -
וְלֹא לוֹ. וּלְפִי שֶׁהוֹצִיא אֶת
עַצְמוֹ מִן הַכֶּלֶל, כִּפָּר בַּעֲקָר.
וְאֵף אֵתָּה הִקְהָה אֶת שְׂנִיו,
וְאָמַר לוֹ, בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יי
לִי בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם. לִי - וְלֹא
לוֹ. אֵלּוּ הֵיךְ שֵׁם, לֹא הֵיךְ נִגְאָל.

הוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, הָרִי אָנוּ
וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ מִשְׁעַבְדִּים
הֵינּוּ לַפְּרָעָה בְּמִצְרַיִם. וְאֲפִילוּ
כָּלנוּ חֻקִּים, כָּלנוּ נְבוֹנִים,
כָּלנוּ זְקֵנִים, כָּלנוּ יוֹדְעִים אֶת
הַתּוֹרָה - מִצְוָה עָלֵינוּ לִסְפֹּר
בִּיצִאת מִצְרַיִם. וְכָל הַמְּרָבָה
לִסְפֹּר בִּיצִאת מִצְרַיִם - הָרִי
זֶה מִשְׁבַּח.

מַעֲשֵׂה

בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וּרְבִי יְהוֹשֻׁעַ
וּרְבִי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה וּרְבִי
עֲקִיבָא וּרְבִי טַרְפוֹן שֶׁהָיוּ מְסֻבִּין
בְּבֵנֵי בֶרֶק, וְהָיוּ מְסַפְּרִים
בִּיצִאת מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ
הַלֵּילָה, עַד שֶׁבָּאוּ תַלְמִידֵיהֶם
וְאָמְרוּ לָהֶם: רַבּוֹתֵינוּ, הִגִּיעַ זְמַן
קְרִיאת שְׁמַע שֶׁל שַׁחֲרִית.

אָמַר ר' אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה:
הָרִי אָנוּ כְּבֵן שִׁבְעִים שָׁנָה, וְלֹא
זְכִיתִי שֶׁתֹּאמַר יְצִיאת מִצְרַיִם
בִּלְיֹלֹת, עַד שֶׁדִּרְשָׁה בֶּן זִמְנָא.
שֶׁנֶּאֱמַר, לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם
צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי

מסללים הקערה מונוגים כוס שניה והבן שואל

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות!

שִׁבְכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין
חֶמֶץ וּמֶצֶה; הַלֵּילָה הַזֶּה –
כָּלוּ מֶצֶה.

שִׁבְכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין
שָׂאֵר יִרְקוֹת; הַלֵּילָה הַזֶּה –
מָרוֹר.

שִׁבְכָל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מְטַבִּילִין
אֶפְּסִילו פֶּעַם אַחַת; הַלֵּילָה
הַזֶּה – שְׁתֵּי פְעָמִים.

שִׁבְכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין
בֵּין יוֹשְׁבֵין וּבֵין מְסַבִּין; הַלֵּילָה
הַזֶּה – כָּלָנוּ מְסַבִּין.

מחזירים הקערה מגלים את המצות והאב משיב

עברים

הֵינּוּ לַפְּרָעָה בְּמִצְרַיִם.
וַיֹּצִיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם בְּיָד
חֲזָקָה וּבְזֹרֹעַ נְטוּיָה. וְאֵלּוּ לֹא

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, שֶׁהֲחִינוּ וְקִיָּמנוּ וְהִגִּיעָנוּ
לְזֶמַן הַזֶּה.

נוטלים ידים
ואין מברכים

ורחץ

ברבס

טובלים כרפס
במי מלח ומברכים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה.

י'בצע המצה האמצעית
לשתיים החלק הגדול
י'טמין לאפיקומי

יחץ

מגיד

י'גלה את המצות ויגביה
את הקערה ויאמר הא
לחמא

הנני מוכן ומוזמן לקיים המצוה לספר ביציאת
מצרים לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה
על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל

הא לחמא עניא די אכלו
אבהתנא בארעא דמצרים. כָּל
דְּכַפִּין יִיְיָ וַיִּיכָל. כָּל דְּצָרִיף
יִיְיָ וַיִּפְסַח. הַשְׁתָּא הָכָא. לְשָׁנָה
הַבָּאָה בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל. הַשְׁתָּא
עַבְדִּי. לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּגֵי חוּרִין.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו וצונו על בעור חמץ.

לאחר הבדיקה יאמר

כל המירא וחמיעא דאכא ברשותי, ודלא
חמיתה ודלא בערתה, ודלא ידענא לה,
לבטל ולהוי הפקר בעפרא דארעא.

אחר שריפת החמץ יאמר

כל המירא וחמיעא דאכא ברשותי, רחזיתה
ודלא חזיתה, רחמיתה ודלא חמיתה,
דבערתה ודלא בערתה לבטל ולהוי הפקר
בעפרא דארעא

קדש ורחץ ברפס יחץ מגיד
רחצה מוציא מצה מרור
בורך שלחן עורך צפון ברך
הלל נרצה

קדש מקדשים על כוס יין ושותים רב הכוס בהסבה

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות כוס ראשון מארבע כוסות. לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא עמיר ונעלם בשם כל ישראל

ויהי ערב ויהי בקר. יום הששי

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אותו, כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
לעשות.

סבדי מרנן ורבנן ורבתי :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי
הגפן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם, אשר בחר בנו מכל
עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו
במצותיו, ותתן לנו יי אלהינו
באהבה (לשבת שבתות למנוחה
(ו) מועדים לשמחה, חגים ומגלים
לששון, את יום (השבת הזה ואת
יום) חג המצות הזה, זמן חרותנו,
(באהבה) מקרא קדש, זכר
ליציאת מצרים. כי בנו בחרת
ואתנו קדשת מכל העמים
(ושבת) ומועדי קדשך (באהבה
וברצון) בשמחה ובששון
הנחלתנו. ברוך אתה יי, מקדש
(השבת ו) ישראל והמגלים.

במוצאי שבת אומרים זה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
בורא מאורי האש.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
המבדיל בין קדש לחל, בין אור
לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום
השביעי לששת ימי המעשה. בין
קדשת שבת לקדשת יום טוב
הבדלת, ואת יום השביעי מששת
ימי המעשה קדשת. הבדלת
וקדשת את עמך ישראל בקדשתך.
ברוך אתה יי, המבדיל בין קדש

לקדש

מוצג לזקוחותינו וידידינו
בברכת חג כשר ואמח

בנק למחלאכה בע"מ

ההנהלה המרכזית • רח' שוקן 18, תל-אביב

מוגש לזקוחותינו וידידינו
בהרכת חג כלר ולמח

בנק למחלואה בע"מ

ההנהלה המרכזית • רח' שוקן 18, תל-אביב